

ΕΘΝΙΚΗ ΑΡΧΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ**ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 74 ΤΟΥ Ν. 4622/2019****ΑΠΟΦΑΣΗ 3/2026**

Η Επιτροπή Δεοντολογίας του άρθρου 74 του Ν. 4622/2019 συνήλθε σε συνεδρίαση την 3^η Ιουνίου 2026, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.00 π.μ., κατόπιν της υπ' αριθμ. πρωτ. 44/26-05-2026 προσκλήσεως του Προέδρου αυτής, προς τα λοιπά τακτικά και αναπληρωματικά μέλη, η οποία εστάλη διά ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μετά της ημερησίας διατάξεως. Η συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε με τη διαδικασία της τηλεδιάσκεψης και σε αυτήν παρέστησαν τα ακόλουθα μέλη της Επιτροπής: Παρασκευάς Νομικός, Πρόεδρος Συμβουλίου Διοίκησης Ε.Α.Δ. (Πρόεδρος), Άννα Κάντζια, Νομική Σύμβουλος του Κράτους (Τακτικό μέλος), Νικόλαος Καραγιώργης, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους (Τακτικό μέλος), Διονύσιος Λασκαράτος, Α' Αντιπρόεδρος Α.Σ.Ε.Π. (Τακτικό μέλος) και Ανδρέας Ποττάκης, Συνήγορος του Πολίτη (Τακτικό μέλος).

Γραμματειακή υποστήριξη παρείχε η Ελένη Μαγκαφά, υπάλληλος κατηγορίας ΔΕ, κλάδου Διοικητικού-Λογιστικού με βαθμό Α', της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών και Διοικητικών Υπηρεσιών και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας.

Αντικείμενο της ως άνω συνεδρίασης ήταν η συζήτηση και λήψη απόφασης επί της υπ' αριθμ. πρωτ. εισερχ. .../15-05-2026 αιτήσεως θεραπείας του κ. ..., πρώην Προέδρου της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.), με την οποία ζητεί να ανακληθεί η υπ' αριθμ. 1/2026 Απόφαση της Επιτροπής Δεοντολογίας.

Με την εν λόγω απόφασή της, η Επιτροπή αποφάσισε ομόφωνα όπως:

α) Μη χορηγηθεί στον κ. ..., (...) πρώην Πρόεδρο της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.), η αιτούμενη άδεια απασχόλησής του

στην εταιρεία με την επωνυμία «...» ως Διευθυντή Καινοτομίας και Νέων Αγορών, με σχέση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

β) Μη καθοριστεί στον αιτούντα εύλογη αποζημίωση, που προβλέπεται στο άρθρο 73 παρ. 4 εδ. γ του Ν. 4622/2019, διότι ο σκοπός της ανωτέρω διάταξης είναι η αξιοποίηση από την Επιτροπή Δεοντολογίας του επανορθωτικού μέτρου της αποζημίωσης σε περιπτώσεις αποκλεισμού, του εκάστοτε αιτούντος από την άσκηση του επαγγέλματός του εν γένει, με αποτέλεσμα την επέλευση βλάβης στην επαγγελματική του ελευθερία και την οικονομική του κατάσταση και εν γένει την ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Εν προκειμένω, όμως, κρίθηκε ότι δεν συνέτρεχε τέτοια περίπτωση, διότι επρόκειτο για απαγόρευση άσκησης μόνο της ως άνω επαγγελματικής απασχόλησης για χρονικό διάστημα ενός έτους από την αποχώρηση του αιτούντος από τη θέση του Προέδρου της Ε.Ε.Τ.Τ. Άλλωστε ο αιτών, σύμφωνα με την Α.Π. .../02-02-2026 Βεβαίωση του ..., επανήλθε σε καθεστώς μισθοδοσίας από το ως άνω ... από τις 18-02-2026.

Στις 15-05-2026 υποβλήθηκε στην Επιτροπή Δεοντολογίας η υπ' αριθμ. πρωτ. .../15-05-2026, αίτηση θεραπείας του κ. ..., μέσω του πληρεξουσίου Δικηγόρου του, ... (Α.Μ. Δ.Σ.Α. ...), με αίτημα την ανάκληση της ως άνω υπ' αριθμ. 1/2026 απόφασής της και την αντικατάστασή της από νέα απόφαση, διά της οποίας θα του χορηγηθεί η αιτηθείσα άδεια άνευ περιορισμών ή επικουρικής, θα επιτραπεί η άσκηση της επιθυμητής από τον αιτούντα επαγγελματικής δραστηριότητας, υπό τον όρο της αποχής του από διαδικασίες διαπραγμάτευσης και σύναψης συμβάσεων με την Ε.Ε.Τ.Τ..

Σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 1 του Συντάγματος: Καθένας ή πολλοί μαζί έχουν το δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του Κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα κατά τις κείμενες διατάξεις και να απαντούν αιτιολογημένα σε εκείνον, που υπέβαλε την αναφορά, σύμφωνα με το νόμο.

Επιπλέον, το άρθρο 24 παρ. 1 του ν. 2690/1999 (Κ.Δ.Δ/σίας) προβλέπει ότι: Αν από τις σχετικές διατάξεις δεν προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης της, κατά το επόμενο άρθρο, ειδικής διοικητικής, ή ενδικοφανούς, προσφυγής, ο ενδιαφερόμενος, για την αποκατάσταση υλικής ή ηθικής βλάβης των έννομων συμφερόντων του που προκαλείται από ατομική διοικητική πράξη μπορεί, για οποιονδήποτε λόγο, με αίτησή του, να ζητήσει, είτε από τη διοικητική αρχή η οποία εξέδωσε την πράξη, την ανάκληση ή την τροποποίησή της (αίτηση θεραπείας), είτε, από την αρχή η οποία προΐσταται εκείνης που εξέδωσε την πράξη, την ακύρωσή της (ιєραρχική προσφυγή). Η δε παρ. 2

αυτού ορίζει ότι: Η διοικητική αρχή στην οποία υποβάλλεται η, κατά την προηγούμενη παράγραφο, αίτηση οφείλει να γνωστοποιήσει στον ενδιαφερόμενο την απόφασή της για την αίτηση αυτή το αργότερο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, εκτός αν από ειδικές διατάξεις προβλέπεται διαφορετική προθεσμία.

Στο άρθρο 73 του ν. 4622/2019, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι τα πρόσωπα που διορίζονται στις θέσεις του άρθρου 68 του ίδιου νόμου, ήτοι: (α) τα μέλη της Κυβέρνησης και οι Υφυπουργοί, (β) οι Γενικοί και Ειδικοί Γραμματείς, καθώς και οι Συντονιστές των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, (γ) οι Πρόεδροι ή επικεφαλής Ανεξαρτήτων Αρχών και οι Πρόεδροι, Αντιπρόεδροι, Διοικητές, Αναπληρωτές Διοικητές, Υποδιοικητές, διευθύνοντες ή εντεταλμένοι σύμβουλοι των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), των οποίων η επιλογή ανήκει στην Κυβέρνηση, με εξαίρεση τους φορείς που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του Κεφαλαίου Β' του ν. 3429/2005 (Α' 314), οφείλουν, για ένα (1) έτος μετά από την αποχώρηση από τη θέση τους, για οποιονδήποτε λόγο, να λαμβάνουν άδεια για οποιαδήποτε επαγγελματική ή επιχειρηματική δραστηριότητα, που σχετίζεται με τη δραστηριότητα του φορέα στον οποίο διορίστηκαν, εφόσον αυτή μπορεί να δημιουργήσει κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων, κατά την έννοια του άρθρου 71 του ν. 4622/2019.

Όπως ορίζεται στο άρθρο 71 παρ. 2 εδ. δεύτερο και 3 του ν. 4622/2019: Σύγκρουση συμφερόντων συνιστά οποιαδήποτε κατάσταση κατά την οποία αντικειμενικά, επηρεάζεται η αμερόληπτη εκτέλεση των καθηκόντων των ελεγχόμενων προσώπων. Η αμερόληπτη εκτέλεση των καθηκόντων επηρεάζεται ιδίως όταν προκύπτει: (α) όφελος, οικονομικό ή μη, για τους ίδιους, τους συζύγους ή τους συμβιούντες κατά την έννοια του άρθρου 1 του ν. 4356/2015, τους συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας, κατ' ευθείαν μεν γραμμή απεριορίστως, εκ πλαγίου δε, έως και δευτέρου βαθμού, καθώς και για πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, με τα οποία έχουν ιδιαίτερο δεσμό ή ιδιάζουσα σχέση, και (β) βλάβη, οικονομική ή μη, για πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, με τα οποία υπάρχει ιδιαίτερη εχθρότητα.

Όπως ορίζεται στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 73 του ν. 4622/2019: Τέτοια κατάσταση συντρέχει ιδίως: (α) μέσω της παροχής εκ μέρους τους υπηρεσιών - με οποιαδήποτε έννομη σχέση - σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου της ημεδαπής ή της αλλοδαπής ή (β) μέσω της συμμετοχής τους στο κεφάλαιο ή στη

διοίκηση των ως άνω νομικών προσώπων, εξαιρουμένων των περιπτώσεων απόκτησης μετοχών, εταιρικών μεριδίων ή άλλων δικαιωμάτων μέσω κληρονομικού δικαιώματος.

Όπως προαναφέρθηκε, τα ανωτέρω πρόσωπα, τα οποία προτίθενται να ασκήσουν δραστηριότητα που δύναται να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 του άρθρου 73 του Ν. 4622/2019, οφείλουν να υποβάλουν σχετική αίτηση στην Επιτροπή Δεοντολογίας του άρθρου 74 του ίδιου νόμου. Η Επιτροπή, αφού λάβει υπ' όψιν την αίτηση του προσώπου, εκδίδει, εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός (1) μηνός, αιτιολογημένη απόφαση. Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας αυτής, το πρόσωπο οφείλει να απέχει από την άσκηση της δραστηριότητας την οποία αφορά η αίτηση. Εάν η Επιτροπή δεν αποφανθεί εντός της τιθέμενης προθεσμίας, λογίζεται ότι, η άδεια έχει χορηγηθεί. Η Επιτροπή, η οποία δυνάμει του άρθρου 73 παρ. 3 εδ. τέταρτο του ν. 4622/2019, δύναται να ζητήσει από τον αιτούντα τα συμπληρωματικά στοιχεία που θεωρεί αναγκαία για τη λήψη απόφασης, μπορεί, με τη λαμβανόμενη κατά διακριτική ευχέρεια, βάσει του άρθρου 73 παρ. 4 του ν. 4622/2019, απόφασή της, η οποία δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας: (α) να επιτρέπει την εν λόγω δραστηριότητα χωρίς περιορισμούς ή όρους, (β) να την επιτρέπει με τους αναγκαίους περιορισμούς και όρους, (γ) να την απαγορεύει απολύτως. Οι περιπτώσεις (β) και (γ) δεν δύνανται να υπερβαίνουν το χρονικό όριο του ενός (1) έτους μετά από την αποχώρηση του προσώπου από τη θέση του άρθρου 68 του ν. 4622/2019 για οποιονδήποτε λόγο. Με τις αποφάσεις των περιπτώσεων (β) και (γ) η Επιτροπή μπορεί να καθορίσει εύλογη αποζημίωση για το πρόσωπο, η οποία επιβαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Όπως αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4622/2019 για το άρθρο 73, «*Η σύγκρουση συμφερόντων (και αντίστοιχα η διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος) μπορεί να συντελεστεί και μετά τη λήξη της θητείας των προσώπων που διορίζονται στις θέσεις του άρθρου 68 του παρόντος.*

.....

Συνεπώς, στην παράγραφο 1 του άρθρου 73 του παρόντος σχεδίου νόμου, οριοθετείται (ενδεικτικά και όχι περιοριστικά) η σχετική κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων, που μπορεί να συντελεστεί και μετά την λήξη της θητείας των εν λόγω προσώπων, ως ακολούθως: (α) μέσω της παροχής εκ μέρους τους υπηρεσιών-με οποιαδήποτε έννομη σχέση- σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου της

ημεδαπής ή της αλλοδαπής, ή (β) μέσω της συμμετοχής τους στο κεφάλαιο ή στη διοίκηση των ως άνω νομικών προσώπων, εξαιρουμένων των περιπτώσεων απόκτησης μετοχών, εταιρικών μεριδίων ή άλλων δικαιωμάτων μέσω κληρονομικού δικαιώματος. Οι ανωτέρω καταστάσεις α) και β) συντρέχουν στην περίπτωση φυσικών ή νομικών προσώπων που σχετίζονται με υποθέσεις που διαχειρίστηκαν τα πρόσωπα του άρθρου 68 ή οι εποπτευόμενοι από αυτά φορείς, ή με αποφάσεις που λήφθηκαν κατά τη διάρκεια της θητείας τους.»

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 8 του ειδικότερου για την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ) νόμου 4070/2012 (ΦΕΚ Α'82/10-04-2012) όπως ισχύει, απαγορεύεται στον Πρόεδρο, τους αντιπροέδρους και τα μέλη της Ε.Ε.Τ.Τ. για πέντε (5) έτη μετά τη λήξη της θητείας τους, να παρέχουν υπηρεσία με έμμισθη εντολή ή με οποιαδήποτε έννομη σχέση, σε εταιρεία ή επιχείρηση επί των υποθέσεων εκείνων, τις οποίες οι ίδιοι χειρίστηκαν ή επί των οποίων είχαν συμμετάσχει στη λήψη απόφασης κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Σε περίπτωση παραβίασης της διάταξης αυτής επιβάλλεται, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης, πρόστιμο ίσο με το δεκαπλάσιο των συνολικών αποδοχών και αποζημιώσεων που έλαβε το μέλος της Ε.Ε.Τ.Τ. κατά τη διάρκεια της θητείας του.

Η υπό κρίση αίτηση θεραπείας είναι παραδεκτή δυνάμει του άρθρου Σ 10, ήτοι του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος του αιτούντος περί αναφέρεσθαι στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα, κατά τις κείμενες διατάξεις και δη εντός τριάντα ημερών σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 2 του ν. 2690/1999 (Κ.Δ.Δ/σίας), και να απαντούν αιτιολογημένα στον αιτούντα σύμφωνα με το νόμο.

Κατόπιν των ανωτέρω, η Επιτροπή Δεοντολογίας, προέβη στην εξέταση των αιτιάσεων που προβάλλονται στην υπό κρίση αίτηση θεραπείας, ως ακολούθως:

1η Αιτίαση: Πλημμελής αιτιολογία ως προς την εκτίμηση των αποφάσεων που έλαβε ο αιτών σχετικά με άλλες ελληνικές θυγατρικές εταιρείες της αλλοδαπής «...».

Ο αιτών ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή Δεοντολογίας δεν συνεκτίμησε το γεγονός ότι η φύση των αποφάσεων που έλαβε κατά τη διάρκεια της θητείας του ως Προέδρου της Ε.Ε.Τ.Τ. αναφορικά με την επέκταση σύμβασης με την εταιρεία «...» περί μίσθωσης ψηφιακής γραμμής, αποτελούσε αυτόματη και δέσμια ενέργεια δυνάμει ρητής

συμβατικής ρήτηρας παρατάσεως. Επίσης, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, η απόφασή του σχετικά με την ανάθεση στην εταιρεία «...» της μίσθωσης ψηφιακής γραμμής για εναλλακτική πρόσβαση της Ε.Ε.Τ.Τ. στο Διαδίκτυο έγινε σε εκτέλεση απόφασης της Ολομέλειας κατόπιν διαγωνιστικής διαδικασίας. Συνεπώς, με βάση τις περιλαμβανόμενες στην αίτηση θεραπείας αιτιάσεις, ο αιτών δεν διέθετε διακριτική ευχέρεια ως προς τις δύο ανωτέρω συμβάσεις. Προσθέτει δε ότι η Ε.Ε.Τ.Τ. συνάπτει τέτοιες συμβάσεις και με άλλους παρόχους και τυχόν αντίστοιχη απαγόρευση απασχόλησης οιοδήποτε πρώην Προέδρου της Ε.Ε.Τ.Τ. σχετικά με τους παρόχους αυτούς, καθώς και σε εταιρείες του ομίλου όπου αυτοί ανήκουν, θα είχε αποτρεπτικό χαρακτήρα για την ανάληψη της θέσης του Προέδρου της Ε.Ε.Τ.Τ. από πρόσωπα με τα απαιτούμενα υψηλά προσόντα.

Κατ' αρχάς, η Επιτροπή δεν υποστήριξε ότι οι δύο ως άνω συμβάσεις συνάφθηκαν στο πλαίσιο διακριτικής ευχέρειας του Προέδρου της Ε.Ε.Τ.Τ.. Ωστόσο, η συμμετοχή του αιτούντος στη λήψη αποφάσεων που αφορούν σε θυγατρικές του ίδιου ομίλου στον οποίο ανήκει η εταιρεία όπου επιθυμεί να απασχοληθεί και δη σε εταιρείες ομίλου δραστηριοποιούμενου στο ίδιο πεδίο με αυτό του αντικειμένου δραστηριότητας και εποπτείας της Ε.Ε.Τ.Τ., έστω σε εκτέλεση σχετικής συμβατικής ρήτηρας ή σχετικής απόφασης της Ολομέλειας, στην οποία άλλωστε ο αιτών έχει συμμετάσχει, θα είχε ως συνέπεια, στην περίπτωση που του είχε επιτραπεί να ασκήσει την αιτούμενη επαγγελματική δραστηριότητα, να δημιουργηθεί περίπτωση κατάστασης σύγκρουσης συμφερόντων, κατά την έννοια του άρθρου 73 παρ. 1 δεύτερο εδάφιο περ. α του ν. 4622/2019, όπως ειδικότερα αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4622/2019 για το άρθρο 73 που παρατίθεται ανωτέρω, αλλά και στη σελίδα 6 της υπ' αριθμ. 1/2026 Απόφασης της Επιτροπής Δεοντολογίας.

Επιπλέον, οι ανωτέρω ισχυρισμοί παραγνωρίζουν το γεγονός ότι δεν επιβλήθηκε, με την ως άνω απόφαση, συνολικός περιορισμός απασχόλησης του αιτούντος που να αφορά σε όλους αδιακρίτως τους παρόχους, με τους οποίους έχει συμβληθεί η Ε.Ε.Τ.Τ. και στους ομίλους στους οποίους τυχόν ανήκουν οι πάροχοι, αλλά μόνον ως προς τη συγκεκριμένη εταιρεία, επειδή όχι μόνον οι οικείες αποφάσεις αφορούσαν σε άλλες θυγατρικές εταιρείες ανήκουσες στον ίδιο όμιλο στον οποίο ανήκει και η εταιρεία όπου ο αιτών επιθυμεί να απασχοληθεί αλλά, κατά κύριο λόγο, επειδή ο φορέας στον οποίο ο αιτών επιθυμεί να απασχοληθεί, έχει σκοπό δραστηριότητας άμεσα σχετιζόμενο με

το πεδίο των τηλεπικοινωνιακών δικτύων που εμπίπτει στις ρυθμιστικές αρμοδιότητες της Ε.Ε.Τ.Τ..

Όπως επισημαίνεται στην υπ' αριθμ. 1/2026 απόφαση της Επιτροπής Δεοντολογίας, ενόψει του μικρού χρόνου αποχώρησής του από την Ε.Ε.Τ.Τ., ο αιτών γνωρίζει τους υπαλλήλους, πρώην υφιστάμενους του και αρμόδιους για τα θέματα σχετικά με την εξυπηρέτηση του ειδικότερου σκοπού του επιθυμητού μελλοντικού του φορέα απασχόλησης που σχετίζεται με τη σχεδίαση, ανάπτυξη, εγκατάσταση, λειτουργία, διαχείριση, χρήση, αγορά, πώληση, μίσθωση τηλεπικοινωνιακών κέντρων, καθώς και κτιρίων τηλεπικοινωνιακών δικτύων και υπηρεσιών και συνακόλουθα, θα ήταν δυνατό να ανακύψει ζήτημα άσκησης αθέμιτης επιρροής, έστω και εμμέσως, στα πρόσωπα αυτά, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Επίσης, η προηγούμενη θητεία του θα μπορούσε να επηρεάσει τα ελεγκτικά κλιμάκια της Ε.Ε.Τ.Τ. στους ελέγχους τους αναφορικά με τη συμμόρφωση της εταιρείας, στην οποία επιθυμεί να εργαστεί, προς εθνικές και ενωσιακές διατάξεις επί του πεδίου των τηλεπικοινωνιών.

2η Αιτίαση: Εσφαλμένη επέκταση της απαγόρευσης στον Όμιλο «...». Μη λήψη υπόψη ότι οι σχετικές αποφάσεις της Ολομέλειας Ε.Ε.Τ.Τ. ήταν αποκλειστικά κυρωτικής-ελεγκτικής φύσεως.

Ο αιτών υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις που έλαβε ως Πρόεδρος της Ε.Ε.Τ.Τ. ή οι αποφάσεις της Ολομέλειας της Ε.Ε.Τ.Τ. στις οποίες συμμετείχε, οι οποίες αφορούσαν σε άλλες θυγατρικές του ίδιου ομίλου στον οποίο ανήκει η εταιρεία όπου επιθυμεί να ασκήσει τη νέα επαγγελματική του δραστηριότητα, όπως η «...» και η «...» ήταν στο σύνολό τους αποφάσεις κυρωτικής ή ελεγκτικής φύσεως, δηλαδή αποφάσεις εκδιδόμενες σε συνέχεια παραβατικής δραστηριότητας των εν λόγω εταιρειών του ομίλου, επί παραδείγματι λόγω παράνομων εγκαταστάσεων κεραιών κινητής τηλεφωνίας, λόγω παραβάσεων συχνοτήτων ραδιοζεύξεων και παραβάσεων της νομοθεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Ως προς την ως άνω αιτίαση επισημαίνεται ότι η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι ο αιτών κατά την άσκηση των καθηκόντων του ως Προέδρου της Ε.Ε.Τ.Τ. λειτούργησε ευνοϊκά υπέρ έτερων θυγατρικών του ομίλου, ιδίως ως προς τη σύναψη των συμβάσεων που αναφέρθηκαν παραπάνω. Συνεπώς, η επισήμανση ότι ο αιτών κατά τη διάρκεια της θητείας του επέβαλε και κυρώσεις σε βάρος θυγατρικών του ομίλου δεν αποδεικνύει παρά μόνο το ήδη διαπιστωθέν γεγονός ότι θυγατρικές του ομίλου υπάγονταν στο πεδίο

αρμοδιοτήτων της Ε.Ε.Τ.Τ. είτε λόγω της αρμοδιότητας της Ε.Ε.Τ.Τ. περί επιβολής κυρώσεων επί παραβάσεων της νομοθεσίας για τα τηλεπικοινωνιακά δίκτυα είτε λόγω της αρμοδιότητάς της να συνάπτει συμβάσεις μίσθωσης ψηφιακών γραμμών για την εξυπηρέτηση αναγκών που η Ε.Ε.Τ.Τ. οφείλει να διασφαλίζει, καθώς και ότι ο αιτών είχε ήδη ασκήσει τις αρμοδιότητες αυτές και είχε λάβει μέρος σε λήψη αποφάσεων σε ή είχε λάβει μόνος του σχετικές αποφάσεις.

Εξάλλου, η δήλωση του αιτούντος ότι δεν θα εκπροσωπεί τον επιθυμητό μελλοντικό του φορέα επαγγελματικής δραστηριότητας έναντι τρίτων και δεν θα συμμετέχει σε εργασίες διαπραγμάτευσης και εκτέλεσης συμβάσεων παροχής υπηρεσιών προς την Ε.Ε.Τ.Τ. δεν ήταν κρίσιμη για την εξέταση της αίτησής του, διότι το ζήτημα της σύγκρουσης καθηκόντων δεν περιορίζεται μόνο σε ενδεχόμενη σύναψη συμβάσεων του νεοσύστατου φορέα με την Ε.Ε.Τ.Τ., αλλά και στην άσκηση των ρυθμιστικών-εποπτικών αρμοδιοτήτων αυτής επί του ως άνω φορέα ενόψει του προαναφερθέντος σκοπού του επιθυμητού μελλοντικού του φορέα απασχόλησης που σχετίζεται με τη σχεδίαση, ανάπτυξη, εγκατάσταση, λειτουργία, διαχείριση, χρήση, αγορά, πώληση, μίσθωση τηλεπικοινωνιακών κέντρων, καθώς και κτιρίων τηλεπικοινωνιακών δικτύων και υπηρεσιών. Ως εκ τούτου η κατ' εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ του Συντάγματος και άρθρο 5 παρ. 4 ΣΕΕ) χορήγηση της αιτούμενης άδειας με επιβολή μόνον του ως άνω περιορισμού, όπως υποστηρίζει ο αιτών, δεν θα συνέβαλλε στην αποτροπή της δημιουργίας περίπτωσης σύγκρουσης συμφερόντων κατά την έννοια άρθρου 73 παρ. 1 δεύτερο εδάφιο περ. α του ν. 4622/2019, όπως ειδικότερα αναφέρεται ανωτέρω.

Επιπλέον, η αιτίαση του αιτούντος περί κατ' ουσίαν επέκτασης της απαγόρευσης της επαγγελματικής του δραστηριότητας και σε σχέση με άλλους παρόχους τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, μεταξύ των οποίων βρίσκονται και οι πολύ μεγάλοι, σε παγκόσμιο επίπεδο, όμιλοι όπου αυτοί οι πάροχοι ανήκουν, δεν ευσταθεί, καθώς με την ως άνω απόφαση της Επιτροπής, απορρίφθηκε αιτιολογημένα η αίτηση του αιτούντος να αναλάβει τη θέση του Διευθυντή Καινοτομίας και Νέων Αγορών μόνο στη νεοσυσταθείσα εταιρεία «...».

3η Αιτίαση: Τα καθήκοντα της προτεινόμενης θέσεως δεν σχετίζονται με τις αρμοδιότητες της Ε.Ε.Τ.Τ..

Ο αιτών υποστηρίζει ότι τα καθήκοντα της προταθείσας θέσης, όπως άλλωστε συμπεραίνει και η Επιτροπή Δεοντολογίας στην υπ' αριθμ. 1/2026 απόφασή της (σελ. 12), δεν σχετίζονται εκ πρώτης όψεως με τις αρμοδιότητες και τις δραστηριότητες της Ε.Ε.Τ.Τ.. Άλλωστε, όπως επισημαίνει, ο ειδικός σκοπός (δ) του καταστατικού της εταιρείας αποτελεί εν δυνάμει και όχι τρέχουσα δραστηριότητα αυτής, η οποία μάλιστα δεν κατέχει άδεια παρόχου τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και δεν εποπτεύεται από την Ε.Ε.Τ.Τ.. Επιπλέον υποστηρίζει ότι, η Επιτροπή Δεοντολογίας αντιβαίνοντας στη λογική του ελέγχου που προβλέπει ο νόμος, προέβη στην εξέταση όλων των δυνητικών σκοπών του καταστατικού, ενώ θα έπρεπε να εξετάσει τη συγκεκριμένη επαγγελματική δραστηριότητα σε σχέση με τις αρμοδιότητες της Ε.Ε.Τ.Τ.

Η Επιτροπή Δεοντολογίας, στο πλαίσιο της εξέτασης της αιτήσεως του κ. ... όφειλε να εξετάσει το σύνολο των σκοπών της εταιρείας «...», στην οποία του προτάθηκε η θέση του Διευθυντή Καινοτομίας και Νέων Αγορών, επειδή αναλαμβάνοντας αυτή τη θέση είναι αναμενόμενο να μεριμνήσει εκ των πραγμάτων για την προώθηση των εργασιών της εταιρείας και στο πλαίσιο του ως άνω σκοπού, αφού αυτός δεν αποκλείστηκε εκ των προτέρων από τα ενδεικτικώς αναφερόμενα καθήκοντα της θέσης αυτής. Συνεπώς, στην περίπτωση δραστηριοποίησης της εταιρείας στο πλαίσιο του ως άνω σκοπού, θα συνέτρεχε περίπτωση κατάστασης σύγκρουσης συμφερόντων κατά την έννοια του άρθρου 73 παρ. 1 εδάφιο δεύτερο περίπτωση α του ν. 4622/2019.

Επιπλέον, ο αιτών ισχυρίζεται ότι η εταιρεία όπου επιθυμεί να απασχοληθεί δεν κατέχει άδεια παρόχου τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και ότι ο σχετικός σκοπός υπό στοιχείο δ του Καταστατικού της εταιρείας αποτελεί εν δυνάμει και όχι τρέχουσα δραστηριότητα. Ωστόσο, αυτό δεν προκύπτει από το Καταστατικό της εν λόγω εταιρείας, δεδομένου ότι τα στοιχεία α έως ε που παρατίθενται στο άρθρο 3 του Καταστατικού υπό τον τίτλο «Σκοπός» δεν παρουσιάζουν κάποια διαφοροποίηση μεταξύ τους ως προς το εάν πρόκειται για άμεσα ασκηθησόμενη ή απλώς δυνητική δραστηριότητα της εταιρείας. Άλλωστε, η άδεια παρόχου τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών μπορεί ανά πάσα στιγμή να ζητηθεί και να αποκτηθεί από τη συγκεκριμένη εταιρεία και τότε, η Ε.Ε.Τ.Τ. θα δικαιούτο να ασκήσει επ' αυτής ρυθμιστικές και ελεγκτικές αρμοδιότητες ή να συμβληθεί με αυτήν για τη λήψη των υπηρεσιών τηλεπικοινωνιακής φύσεως που μπορεί να παρέχει η ως άνω εταιρεία.

4η Αιτίαση: Αντίθεση με τις αποφάσεις που η Επιτροπή Δεοντολογίας έχει εκδώσει σε παρόμοιες υποθέσεις, ενδεικτικά με τις υπ' αριθμ. 8/2023 και 9/2023 αποφάσεις, η σύγκριση με τις οποίες καταδεικνύει ότι η υπ' αριθμ. 1/2026 απόφαση αποκλίνει ουσιωδώς από την πάγια θέση και πρακτική της Επιτροπής σε παρόμοιες υποθέσεις.

Συγκεκριμένα, ο αιτών υποστηρίζει ότι η απόφαση της Επιτροπής επί της αιτήσεώς του αποκλίνει από τις υπ' αριθμ. 8/2023 και 9/2023 αποφάσεις της, στο πλαίσιο των οποίων είχε χορηγηθεί η αιτηθείσα άδεια άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας υπό όρους. Κατά τα υποστηριζόμενα από τον αιτούντα στις ως άνω αποφάσεις επρόκειτο για παρόμοιες με τη δική του υποθέσεις που, όμως, έτυχαν διαφορετικής αντιμετώπισης. Ωστόσο, αυτό δεν ισχύει, διότι στις συγκεκριμένες περιπτώσεις αφ' ενός οι αιτούντες ήταν πρόσωπα με επιτελικό, συντονιστικό ρόλο, αμφότεροι τέως Γενικοί Γραμματείς Υπουργείων, χωρίς ρυθμιστικές-ελεγκτικές αρμοδιότητες, οι δε οικείες Γενικές Γραμματείες όπου υπηρετούσαν είχαν ως αντικείμενο τον σχεδιασμό και την ανάπτυξη υποδομών και υπηρεσιών, τη χάραξη γενικών πολιτικών κατ' εφαρμογήν της σχετικής νομοθεσίας, την επεξεργασία του συναφούς κανονιστικού πλαισίου, την προστασία ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τη διαμόρφωση απαραίτητων πρωτοκόλλων και τη γενική εποπτεία φορέων υπαγόμενων στην αρμοδιότητά τους. Αφ' ετέρου ο σκοπός δραστηριότητας του επιθυμητού φορέα προορισμού τους παρουσίαζε ουσιώδη διαφοροποίηση από το αντικείμενο δραστηριότητας του δημόσιου φορέα προηγούμενης απασχόλησης. Εξάλλου, κάθε υπόθεση που τίθεται υπό την κρίση της Επιτροπής αξιολογείται με βάση τα δεδομένα εκάστης μεμονωμένης περίπτωσης κατόπιν εις βάθος μελέτης του εκάστοτε εφαρμοστέου νομοθετικού πλαισίου, των προσκομιζόμενων από τον εκάστοτε αιτούντα στοιχείων και των εν γένει ειδικών για κάθε περίπτωση δεδομένων προς συνεκτίμηση.

Ειδικότερα, αναφορικά με την υπ' αριθμ. 8/2023 απόφαση της Επιτροπής ο αιτών κρίνει ότι η Επιτροπή ορθά έλαβε υπόψη της ότι η εταιρεία που ήταν ο επιθυμητός φορέας απασχόλησής του δεν είχε κατά το παρελθόν οποιαδήποτε συναλλακτική σχέση με την οικεία Γενική Γραμματεία. Αντιθέτως, η Επιτροπή Δεοντολογίας, στην υπόθεση του κ. ..., διαπίστωσε, με βάση τα στοιχεία που ο ίδιος προσκόμισε, ότι ο δημόσιος φορέας όπου υπηρετούσε όχι μόνο έχει συμβληθεί με άλλες θυγατρικές του ομίλου όπου ανήκει ο επιθυμητός νέος φορέας απασχόλησής του, αλλά και η ανάπτυξη συμβατικών σχέσεων μεταξύ αυτού και του πρότερου φορέα απασχόλησής του δεν

μπορεί να αποκλεισθεί λόγω του, εν μέρει, κοινού σκοπού δραστηριότητάς τους, σε ό,τι αφορά στο πεδίο των τηλεπικοινωνιακών δικτύων. Εξάλλου, για τον ίδιο λόγο δεν μπορεί να αποκλεισθεί ούτε η άσκηση ρυθμιστικών-ελεγκτικών αρμοδιοτήτων από τον δημόσιο φορέα στον επιθυμητό νέο φορέα απασχόλησης.

Επιπλέον, ο αιτών υποστηρίζει ότι στην περίπτωση της υπ' αριθμ. 8/2023 απόφασης η Επιτροπή Δεοντολογίας δεν εξέτασε αν η επίμαχη εταιρεία είχε άλλες εγχώριες ή αλλοδαπές θυγατρικές εταιρείες οι οποίες να είχαν ή να έχουν συναλλακτικές σχέσεις με την οικεία Γενική Γραμματεία. Ωστόσο, στην περίπτωση της υπ' αριθμ. 8/2023 απόφασης, ο αιτών, κατόπιν ερωτήματος της Επιτροπής Δεοντολογίας, κατονόμασε την πολυεθνική εταιρεία όπου ανήκε η εταιρεία στην οποία επιθυμούσε να εργαστεί και διαβεβαίωσε την Επιτροπή ότι η εν λόγω πολυεθνική, συμπεριλαμβανομένων των θυγατρικών της, στο πλαίσιο της εν Ελλάδι δραστηριότητάς της ουδέποτε ανέπτυξε συναλλακτικές σχέσεις με την οικεία Γενική Γραμματεία Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης και με τον δημόσιο τομέα εν γένει. Επιπλέον, στην ως άνω απαντητική του επιστολή δήλωσε ότι η συγκεκριμένη πολυεθνική δεν παρέσχε ποτέ συμβουλευτικές υπηρεσίες σχετικά με τις προδιαγραφές ή τις βέλτιστες πρακτικές για τον σχεδιασμό τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού στο πλαίσιο συμβατικής σχέσης με τη Γενική Γραμματεία ή άλλον φορέα του δημόσιου τομέα.

Τέλος, ο αιτών επισημαίνει την κρίση της Επιτροπής στην υπ' αριθμ. 8/2023 απόφασή της ότι ως προς το κανονιστικό πλαίσιο που διέπει τις εταιρείες κατασκευής τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού, οι ίδιοι κανόνες θα ήταν εφαρμοστέοι για την εταιρεία στην οποία επιθυμούσε να εργαστεί ο αιτών είτε ο ίδιος είχε υπηρετήσει στη Γενική Γραμματεία προηγουμένως είτε όχι. Ωστόσο, αυτό αποτελεί ένα πραγματικό δεδομένο, που αφορά στο σκοπό δραστηριότητας του τότε επιθυμητού φορέα απασχόλησης, το οποίο δεν είναι συγκρίσιμο με κάποιο αντίστοιχο δεδομένο που να αφορά στο σκοπό δραστηριότητας του φορέα απασχόλησης της υπ' αριθμ. 1/2026 απόφασης της Επιτροπής. Ειδικότερα, στο πλαίσιο της υπόθεσης της υπ' αριθμ. 8/2023 απόφασης, στους στόχους του επιθυμητού φορέα απασχόλησης του αιτούντος εντασσόταν η βελτίωση της κατασκευαστικής διαδικασίας επί τη βάση του εφαρμοστέου ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου, οπότε το κανονιστικό πλαίσιο σχετιζόταν με την εξέταση του σκοπού δραστηριότητας του μελλοντικού εργοδότη του αιτούντος, ενώ

στην υπό κρίση περίπτωση δεν έγινε επίκληση κάποιου αντίστοιχου σκοπού δραστηριότητας του επιθυμητού φορέα απασχόλησης.

Στο πλαίσιο της υπ' αριθμ. 9/2023 απόφασης της Επιτροπής σημειώνεται ότι, δεδομένου ότι βασικός σκοπός δραστηριότητας του Συνδέσμου ήταν η διεξαγωγή ερευνών για την κάλυψη των ιατρικών αναγκών των ασθενών στην Ελλάδα, η Επιτροπή είχε σημειώσει ότι υπήρχαν ορισμένα σημεία συνάφειας με το αντικείμενο δραστηριότητας της Γενικής Γραμματείας Υπηρεσιών Υγείας. Ωστόσο, κρίθηκε από την Επιτροπή ότι τα τυχόν σημεία συνάφειας μεταξύ του αντικειμένου δραστηριότητας του πρότερου και του μελλοντικού φορέα απασχόλησης όχι μόνο δεν δημιουργούν κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων, αλλά αντιθέτως καταδεικνύουν ότι ο αιτών μέσω της θέσης του στον επιθυμητό νέο φορέα απασχόλησής του θα μπορούσε να υποβοηθήσει το έργο του πρότερου δημόσιου φορέα στον οποίο ο αιτών υπηρετούσε και να συμβάλει έτσι στη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων από κρατικούς και ιδιωτικούς φορείς υπηρεσιών υγείας. Εξάλλου, ο μελλοντικός φορέας απασχόλησης του αιτούντος αποτελούσε μη κερδοσκοπικό σωματείο με ερευνητικό κυρίως αντικείμενο δραστηριότητας. Όσον αφορά δε στον σκοπό της προάσπισης του δικαιώματος για ενεργό συμμετοχή των μελών του Συνδέσμου στα κέντρα λήψης αποφάσεων με δημοκρατικό και νόμιμο τρόπο, όπερ καθιστούσε πιθανή τυχόν συνάντηση του αιτούντος με στελέχη του Υπουργείου Υγείας εν όψει της προάσπισης των δικαιωμάτων των μελών του Συνδέσμου, τονίζεται ότι η αιτηθείσα άδεια του χορηγήθηκε, υπό τον όρο, μεταξύ άλλων, να απόσχει από συναντήσεις με στελέχη του Υπουργείου Υγείας για επαγγελματικά ζητήματα των μελών του Συνδέσμου.

5η Αιτίαση: Επαγγελματική ελευθερία-Αναλογικότητα-Απουσία αποζημιώσεως.

Ο αιτών υποστηρίζει ότι η επιβληθείσα πλήρης απαγόρευση άσκησης της αιτηθείσας επαγγελματικής δραστηριότητας, δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις αναγκαιότητας και αναλογικότητας όπως αυτές κατοχυρώνονται στο άρθρο 25 του Συντάγματος και παραβιάζουν ευθέως την επαγγελματική του ελευθερία, όπως αυτή προστατεύεται στο άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος και στο άρθρο 15 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιπλέον, υποστηρίζει ότι η αιτιολογία που επικαλέστηκε η Επιτροπή για την άρνηση χορήγησης αποζημίωσης είναι νομικώς ανεπαρκής, επειδή η παρ. 4 εδ. γ του άρθρου

73 του ν. 4622/2019 παρέχει δυνατότητα καθορισμού αποζημίωσης ανεξαρτήτως εάν ο αιτών διαθέτει άλλη θέση εργασίας. Επιπλέον, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι ο αιτών μπορεί να αναζητήσει άλλη θέση εργασίας που να μη δημιουργεί κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων δεν αποτελεί νόμιμη βάση για την επιβολή της ως άνω απαγόρευσης. Τέλος, ο αιτών υποστηρίζει ότι με το σκεπτικό που ακολούθησε η Επιτροπή Δεοντολογίας θα ήταν αδύνατο για κάθε Πρόεδρο και Αντιπρόεδρο της Ε.Ε.Τ.Τ. να απασχοληθεί στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, ενώ σύμφωνα με την ειδική διάταξη του άρθρου 6 παρ. 8 του ν. 4070/2012 απαγορεύεται για πέντε έτη, η παροχή υπηρεσιών από τους ανωτέρω, σε εταιρεία, μόνον επί υποθέσεων που είχαν χειριστεί ή επί των οποίων είχαν συναποφασίσει κατά τη διάρκεια της θητείας τους.

Εν προκειμένω επισημαίνεται ότι η κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 του ν. 4622/2019 και σύμφωνα με την υπ' αριθ. 1/2926 απόφασης της Επιτροπής απαγόρευση άσκησης της αιτηθείσας επαγγελματικής δραστηριότητας, επί τη βάσει της προτέρας σημαντικής δημόσιας θέσης του αιτούντος, ισχύει μόνο για ένα έτος μετά την αποχώρησή του από την εν λόγω θέση. Επομένως, δεν συνιστά υπέρμετρο περιορισμό του κατοχυρωμένου στο άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος, καθώς και στο άρθρο 15 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δικαιώματός του στην επαγγελματική ελευθερία του αιτούντος. Συνεπώς, αφ' ενός ο αιτών δεν αποκλείεται από κάθε άλλη θέση εργασίας μετά την αφυπηρέτησή του και αφ' ετέρου ο εν λόγω περιορισμός έχει πεπερασμένη και όχι μακρά χρονική διάρκεια, μετά δε την παρέλευση ενός έτους από την αποχώρησή του από την Ε.Ε.Τ.Τ., δύναται να επιλέξει απολύτως ελεύθερα και επί τη βάσει των δικών του κριτηρίων την επαγγελματική δραστηριότητα που επιθυμεί να ασκήσει.

Εξάλλου, η σπουδαιότητα εκάστης δημόσιας θέσης που κατέχουν τα περιοριστικώς αναφερόμενα στη διάταξη του άρθρου 68 του ν. 4622/2019 πρόσωπα, δεδομένου του εύρους και της σημασίας, για το δημόσιο συμφέρον, των αρμοδιοτήτων των φορέων στους οποίους υπηρετούν, αλλά και των καθηκόντων που συνδέονται με τις συγκεκριμένες θέσεις, προβλέπεται να συνοδεύεται και από ορισμένους αναγκαίους, σύμφωνα με το νόμο περιορισμούς, στην επαγγελματική δραστηριότητα που τα εν λόγω πρόσωπα επιθυμούν να αναπτύξουν μετά την αφυπηρέτησή τους. Αυτοί οι επαγγελματικοί περιορισμοί που απορρέουν από τα άρθρα 68 επ. του ν. 4622/2019, είναι θεμιτοί, με βάση τον προστατευτικό σκοπό της διάταξης του άρθρου 73 παρ. 1

του ν. 4622/2019, ήτοι τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος και συγκεκριμένα της ακεραιότητας και της αμεροληψίας που πρέπει να διέπουν την άσκηση των καθηκόντων των προσώπων που υπηρετούν στις θέσεις του άρθρου 68 παρ. 1 του ν. 4622/2019, και είναι δυνατόν, βάσει της εκάστοτε ανά περίπτωση εξατομικευμένης κρίσης της Επιτροπής Δεοντολογίας, να είναι ευρύτεροι και αυστηρότεροι εκάστου ειδικότερου νόμου που τυχόν είναι παράλληλα, εφαρμοστέος επί ορισμένων εκ των αναφερόμενων στη διάταξη του άρθρου 68 του ως άνω νόμου προσώπων. Και τούτο ακριβώς επειδή ο νομοθέτης έκρινε αναγκαίο, παρά τους ήδη υφιστάμενους ειδικότερους για ορισμένους δημόσιους φορείς περιορισμούς, να προβεί στη θέσπιση, διά των άρθρων 68 επ. του ν. 4622/2019, ενός συνεκτικού συνόλου κανόνων για την οριοθέτηση της σύγκρουσης συμφερόντων και την πρόληψη αυτής αναφορικά με πρόσωπα που κατέχουν σημαντικές δημόσιες θέσεις χάριν προστασίας του δημοσίου συμφέροντος τόσο κατά τη διάρκεια της θητείας τους όσο και για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα μετά τη λήξη αυτής.

Ως προς τον μη καθορισμό από την Επιτροπή Δεοντολογίας αποζημίωσης στον αιτούντα, σημειώνεται ότι σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 3 εδάφιο τρίτο του ν. 4622/2019, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής ο καθορισμός εύλογης αποζημίωσης και δεν αποτελεί δέσμια ενέργεια. Στη συγκεκριμένη περίπτωση όπως αιτιολογημένα έκρινε η Επιτροπή, ο σκοπός της ανωτέρω διάταξης είναι η εφαρμογή του επανορθωτικού μέτρου της αποζημίωσης σε περιπτώσεις αποκλεισμού του αιτούντος από την άσκηση του επαγγέλματός του εν γένει, με αποτέλεσμα την επέλευση βλάβης στην επαγγελματική του ελευθερία, την οικονομική κατάστασή του και εν γένει, την ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Εν προκειμένω ωστόσο, η απαγόρευση αφορούσε την απαγόρευση άσκησης μόνον της συγκεκριμένης επαγγελματικής απασχόλησης του αιτούντος και μόνον για ένα έτος από την αποχώρησή του από της θέση του Προέδρου της Ε.Ε.Τ.Τ. Άλλωστε, ο αιτών θα μπορούσε να διεκδικήσει και να αναλάβει άλλες θέσεις σε άλλες εταιρείες που να μην αναπτύσσουν τη δραστηριότητά τους στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών ή σε εταιρείες ομίλων με τους οποίους η Ε.Ε.Τ.Τ. δεν διατηρεί συμβατική σχέση. Τα υψηλά επιστημονικής και επιτελικής φύσεως προσόντα του είναι δυνατόν, κατά τα δεδομένα της κοινής πείρας, να αξιοποιηθούν σε ποικίλες θέσεις εντός εταιρειών με αντικείμενο δραστηριότητας μη υπαγόμενο στον τηλεπικοινωνιακό τομέα. Τέλος,

πρέπει να σημειωθεί ότι ο αιτών δεν απέδειξε στην Επιτροπή ότι η αναζήτηση άλλων θέσεων σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, ήταν αδύνατη στην περίπτωση του.

Εν όψει των ανωτέρω,

η Επιτροπή Δεοντολογίας αποφασίζει, ομόφωνα όπως:

απορρίψει ως αβάσιμη την υπ' αριθμ. πρωτ. εισερχ. .../15-05-2026 αίτηση θεραπείας που υπέβαλε ο κ. ..., πρώην Πρόεδρος της Ε.Ε.Τ.Τ. ενώπιον της Επιτροπής Δεοντολογίας, κατά της υπ' αριθμ. 1/2026 απόφασής της.

**Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής Δεοντολογίας**

Παρασκευάς Νομικός

Η Γραμματέας

Ελένη Μαγκαφά